

THE CURRENTS

Promootiolevyn tuottaminen

Jonne Kokkonen

Opinnäytetyö
Helmikuu 2012
Viestintä
Digitaalinen ääni ja
kaupallinen musiikki

TAMPEREEN AMMATTIKORKEAKOULU
Tampere University of Applied Sciences

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Viestinnän koulutusohjelma
Digitaalisen äänen ja kaupallisen musiikin suuntautumisvaihtoehto

KOKKONEN, JONNE:
The Currents – Promootiolevyn tuottaminen

Opinnäytetyö 34 s.
Helmikuu 2012

Tuotin opinnäytetyönäni oman yhtyeeni, The Currentsin, kokopitkän levyn. Levyllä toimin äänittäjänä, editoijana, miksaajana sekä masteroijana.

Levyä varten nauhoitettiin 14 omaa sävellystä lokakuun 2010 ja huhtikuun 2011 välisenä aikana Jyväskylän yliopiston Studio Musicalla, Virroilla omakotitaloon rakennetussa studiossani sekä TAMK:n Studio Avariassa Virroilla. Keskityn opinnäytetyössäni tuotannon tekniseen puoleen, ja esittelen, kuinka kappaleet etenevät esituotantodemoista aina lopulliseen masteroituun tuotteeseen saakka.

Henkilökohtaisina tavoitteina projektissa minulla oli oppia tuntemaan uuden kotistudioni tilat paremmin, perehtyminen Logic Expressilla äänittämiseen ja editoimiseen, saada kokemusta ison äänitysprojektin ajanhallinnasta, saada ammattimaisen kuuloista jälkeä aikaiseksi, sekä ennen kaikkea tehdä ja äänittää sellaista rock-musiikkia, josta henkilökohtaisesti pidän.

ABSTRACT

Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Media
Digital Sound and Commercial Music

KOKKONEN, JONNE:

The Currents – Production Process of a Promotional Record

Bachelor's thesis 34 p.
February 2012

As my bachelor's thesis I produced a full-length album for my own band, The Currents. In the production of the album I worked as a recording, editing, mixing and mastering engineer.

Between October 2010 and April 2011, 14 original songs were recorded for the album in Studio Musica in the University of Jyväskylä, in my personal home studio in Virrat and in Studio Avaria of Tampere University of Applied Sciences in Virrat. The focus of this thesis is in the production process of 3 of the songs – how a song evolves from a rough, early-stage pre-production demo to a ready-made, mastered recording.

My personal goals in the project were to learn to utilize the facilities of my new home studio better and become familiar with the recording and editing properties of Logic Express. I also wanted to get experience of the time management of a big recording project and create professionally sounding audio work, but, first and foremost, make and record the kind of rock music I personally like.

Keywords: rock, producing, recording, mixing, mastering

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 VIITEKEHYS	6
2.1 Yhtyeen esittely	6
2.1.1 Historia	6
2.1.2 Musiikkityyli	6
2.2 Työvälineet ja tilat	7
2.2.1 Logic Express	7
2.2.2 Kotistudio	8
2.2.3 Studio Musica	9
2.2.4 Studio Avaria	9
3 MUSIIKIN TUOTTAMINEN	10
4 ESITUOTANTO	12
4.1 Biisien analysointia	12
4.1.1 Me And Mine	12
4.1.2 Jazzmine	12
4.1.3 She Don't Care	13
4.2 Demoversiot	13
5 ÄÄNITYKSET	15
5.1 Äänityksestä yleensä	15
5.2 Käytetyt mikrofonityypit	15
5.2.1 Dynaaminen mikrofoni	16
5.2.2 Nauhamikrofoni	16
5.2.3 Kondensaattorimikrofoni	16
5.3 Rumpujen äänitys.....	16
5.4 Kitaraäänitykset	18
5.5 Bassoäänitykset	19
5.6 Lauluäänitykset	19
6 ÄÄNITTEEN JÄLKITUOTANTO	21
6.1 Editointi	21
6.2 Miksaaminen	22
6.2.1 Stereokuva	22
6.2.2 Ekvalisointi eli taajuuskaistan muokkaus	23
6.2.3 Dynamiikan hallinta eli kompressointi	23
6.2.4 Muu efektointi	24
6.3 Miksaus kappaleittain	25
6.3.1 Me And Mine	25
6.3.2 Jazzmine	26
6.3.3 She Don't Care	27
6.4 Masterointi	27
7 KAUPALLINEN HYÖDYNTÄMINEN	30
8 POHDINTA	31
LÄHTEET	32
LIITE	34

1 JOHDANTO

Yhtyeelleni, The Currentsille, oli kertynyt syksyyn 2010 mennessä riittävästi äänittämättömiä kappaleita, joista halusimme koota kokopitkän levyn. Koska oman yhtyeen musiikin tuottaminen on kiinnostanut jo pitkään, ryhdyin tämän projektin tekniseksi tuottajaksi.

Opinnäytteeni tarkoituksena oli tuottaa yhtyeelle levyllinen kappaleita promootiotarkoituksiin. Lopulliseksi määräksi tuli 14. Opinnäytteeseen liittyvä toimenkuvani oli äänittäjä, editoija, miksaaja sekä masteroija. Olin yhtyeen jäsenenä myös kappaleiden sävellyksessä osallisena.

Tavoitteenani oli jalostaa bändin paikoin vielä ailahtelevaista soundia sekä tuottaa laadullisesti kilpailukykyistä materiaalia, jota voisi soittaa vaikkapa radiossa ilman, että tarvitsisi hävetä. Minkäänlaista levy-yhtiötä ei ollut tuotannossa taustalla, joten jouduimme järjestämään itse kaikki prosessiin liittyvät asiat, kuten äänitystilat ja -kaluston.

Opinnäytetyöni viitekehyksessä kerron yhtyeestä, sen musiikkityylistä, käyttämistäni työkaluista sekä tuotantotiloista. Viitekehyksen jälkeen kerron itse teknisestä tuottamisesta, eli kolmen kappaleen elinkaaren äänityksestä valmiiseen masteriin asti.

TAULUKKO 1. Suunniteltu ja toteutunut ajankäyttö

Työvaihe	Arvioitu aika	Käytetty aika
Äänitys	40	45
Editointi	30	35
Tuotanto & miksaus	150	160
Lähteisiin tutustuminen	60	60
Opinnäytetyön raportointi	60	80
Yhteensä	340	380

2 VIITEKEHYS

2.1 Yhtyeen esittely

The Currents on nelihenkinen rockyhtye, johon kuuluvat kitaristi/laulaja Juha Sarkkinen, basisti/laulaja Matias Kilpiö, rumpali Otso Paasi sekä kakkoskitaristi Jonne Kokkonen. Levyn tekoaikaan rummuissa oli vielä edellinen rumpali, Joonas Kaski. Yhtyeen pääasiallisina säveltäjinä toimivat Sarkkinen, Kilpiö sekä Kokkonen. Sanoitukset syntyvät pääasiassa yhtyeen laulajien toimesta ja sovitukset tapahtuvat jammailupohjalta koko yhtyeen kanssa.

2.1.1 Historia

The Currents perustettiin jäsenten aloitettua koulunsa yhtäaikaaisesti PIRAMK:n Virtain yksikössä vuonna 2007. Alkuperäiseen kokoonpanoon kuului kuusi ihmistä. Alkuperäinen instrumentaatio oli laulu, kaksi kitaraa, basso, koskettimet sekä rummut. Vuonna 2008 bändistä karsiutui pois kosketinsoittaja sekä basisti. Silloinen laulaja päätti ottaa basistin tontin myös vastuulleen.

Vuoden 2009 lopulla julkaistiin ensimmäinen levy, ”100 EP”, joka julkaistiin 500kpl painoksena omakustanteena. Se sisälsi viisi kappaletta sekä kaksi musiikkivideota. Keikkoja yhtye on soittanut joitakin kymmeniä, Suomessa sekä Englannissa.

2.1.2 Musiikkityyli

Yhtyeen musiikkityyliksi voi määrittää brittirockin. Genren tyypillisiä piirteitä on perinteinen rokkibändi-instrumentaatio sekä klassikkobändeiltä, kuten The Beatles, Stones, Who, Kinks ym. ammentaminen (AllMusic 2012). Soittotekniikan puutetta pyritään paikkaamaan hyvillä laulumelodioilla ja mieleenpainuvilla kertosäkeillä. Yhtyeen tyylille ei juuri Suomesta löydy

vertailukohteita tällä hetkellä, mikä mielestäni on hyvä lähtökohta musiikin tekemiselle täällä.

2.2 Työvälineet ja tilat

2.2.1 Logic Express

Käytin äänittämiseen, editoimiseen ja miksaamiseen Apple Mac-tietokoneilla toimivaa Logic Express-ohjelmistoa. Tämänkaltaista tietokoneen ja ohjelmiston yhdistelmää kutsutaan digitaaliseksi äänityöasemaksi, Digital Audio Workstationiksi eli DAW:ksi. Tällä tarkoitetaan tietokoneistettua laitetta, jossa audiota, eli äänisignaalia, voidaan tallentaa, muokata ja siirtää haluttuun muotoon. Kokonaisuuteen kuuluu myös jonkinlainen näyttölaite, koskettimisto ja ohjaimet. (Laaksonen 2006, 376.)

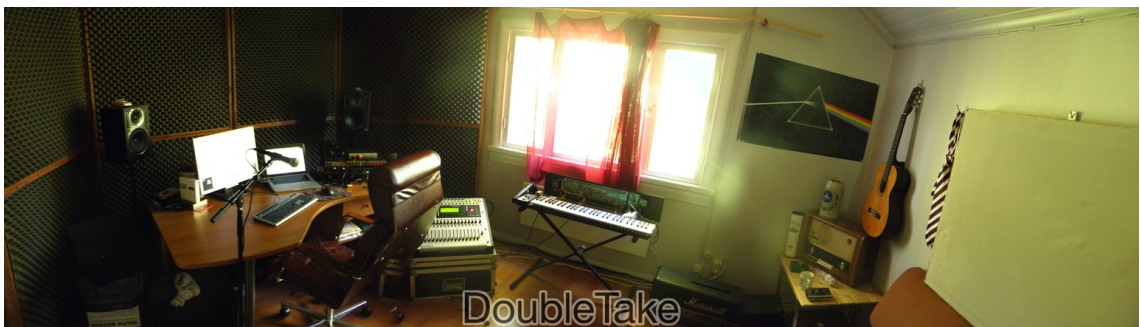
Ohjelman historia juontaa juurensa 80-luvun Atari-tietokoneelle tehtyyn Notator-nimiseen MIDI-sekvensseriin. 90-luvulla ohjelmisto siirtyi objektipohjaiseen graafiseen käyttöliittymään ja käyttöalustaksi vaihdettiin PC- sekä Mac OS- ympäristöt. Apple osti silloisen ohjelman kehittäjän, Emagicin, vuonna 2002 jonka jälkeen ohjelmaa on kehitetty ainoastaan Mac OS:lle.

Logic Express on Applen Logic-tuoteperheen harrastelijaversio, josta puuttuu mm. surround-ominaisuudet ja integroitu konvoluutiokaiku, mutta pystyy tarjoamaan kuitenkin työkalut täysiverisen levyn tuottamiseen. Hankin kyseisen ohjelmiston sekä Macbook Pro-tietokoneen syksyllä 2009 vertailtuani erilaisia studiopakettiratkaisuja, ja tämä on mielestäni osoittautunut hyväksi valinnaksi hinnan ja päivitettävyyden kannalta. Tämän lisäksi se on huomattavan yhteensopiva eri studioympäristöjen kanssa laajan sisäisen sample- ja efektikirjastonsa ansiosta.

2.2.2 Kotistudio

Rakensin Antti Vainion kanssa vanhaan puutaloon Virtain keskustassa kotistudion, jossa on resurssit tehdä bändiprojekteja sujuvasti demotuotannosta aina julkaisukelpoiseen materiaaliin asti. Alakerrassa on kaksi akustoitua soittihuonetta, yläkerrassa tarkkaamo sekä erilaisia pienempiä komerotiloja esimerkiksi sähkökitarakaappien äänittämiseen. Kerrosten välillä kulkee kaukokaapeli, johon saa 16 lähtevää ja 4 palaavaa kanavaa kiinni kerralla. Etuasteita löytyy saman verran. Tiloja käytetään aktiivisesti omiin projekteihin, sekä myös satunnaisiin vierailevien yhtyeiden sessioihin.

Tarkkaamossa (kuva 1) äänityskalustona toimii RME:n Fireface 800 sekä vuoden 2009 Apple Macbook Pro. Kaiuttimina on Behringerin Truth B2030A-lähikenttä-monitorit. Referenssikuuntelua varten löytyy Philipsin Aristona I-monoputkiradio sekä Radioteknikan S-30B -kaiuttimet kytkettynä Pioneerin stereovahvistimeen. Huoneessa on melko ohuet seinät, joiden takana on vinttitilaa, jotenka bassontoisto huoneessa on jo valmiiksi melko tasainen. Tilan akustoinnissa on keskitytty enemmänkin keskiäänien heijastuksien vähentämiseen vaahtomuovimateriaaleilla. Tässä projektissa tilat toimivat demoversioiden tuotannossa, sekä lopullisten versioiden kitaraäänityksissä sekä miksaamisessa.

KUVA 1. Kotistudion tarkkaamotila (Kuva: Jonne Kokkonen 2010)

2.2.3 Studio Musica

Studio Musica sijaitsee Jyväskylän yliopiston musiikin laitoksella. Sen akustisesta suunnittelusta on vastannut SAFA arkkitehti Anssi Ruusuvuori (Akukon Oy). Studio valmistui marraskuussa 2004 ja se palkittiin RIA:n (rakennusinsinöörit ja -arkkitehdit) vuoden "esimerkillinen rakennuskohde"-palkinnolla. Tilat koostuvat erilaisiin tarkoituksiin luoduista äänitys- ja laboratoriotiloista. Studion tiloja tarjotaan pääasiassa koulutus- sekä tutkimustoimintaan, mutta studion äänitystiloja ja tarkkaamoja tarjotaan myös musiikin laitoksen ulkopuoliseen äänitys- ja av-tuotantoon. (Jyväskylän yliopisto, 2012.) Käytimme Studio Musican tiloja ja laitteistoa rumpuäänityksiin osaan levyn kappaleista.

2.2.4 Studio Avaria

Studio Avaria on TAMK:n Virtain yksikön Digitaalisen äänen ja kaupallisen musiikin linjan oma studio, joka on pääasiassa tarkoitettu koululaitoksen sisäiseen tuotantoon. Studiossa on kaksi eri kokoista soittotilaa sekä kaksi tarkkaamoja. Käytimme näitä tiloja osaan rumpuäänityksistä, sekä basson ja laulujen äänitykseen.

3 MUSIIKIN TUOTTAMINEN

Musiikin tuottajan toimenkuva äänitteen tuotannossa on varsin monipuolinen. Tuottajan tehtävä on olla objektiivinen ja mielellään ulkopuolinen henkilö, joka valvoo aikataulua sekä budjettia ja auttaa artistia pääsemään parhaaseen lopputulokseen (Pyykkönen 2010, 11). Tämän lisäksi tuottajan toimenkuvaan, projektista ja budjetista riippuen, voi kuulua myös tekninen puoli kuten äänittäminen tai miksaaminen.

Ajauduin tuottamaan The Currentsin albumin puolivahingossa. Puhuttuamme uuden levyn tekemisestä päätimme yhdessä, että haluaisimme tehdä kaiken mahdollisimman pitkälle omin voimin. Satuain olemaan yhtyeestä ainoa, jolla oli käytettävissä riittävän monipuolista äänityskalustoa sekä tilat kokonaisen bändin nauhoittamista varten. Levyn tehtävä on toimia yhtyeelle lähinnä omana promootiovälineenä, joten ulkopuolisia vaatimuksia lopputuloksen suhteen ei ollut ja sain melko vapaat kädet tehdä sellaista jälkeä, kuin itse halusin. Lisäinkin kappaleisiin mm. ylimääräisiä kitararaitoja, perkussioita, syntetisaattoreita sekä urkuja. Lopulliset päätökset soundeista ja lisukkeista tein kuitenkin aina yhteisesti koko bändin kanssa.

Tavoitteeni tuotannossa oli saada pidettyä albumin budjetti mahdollisimman pienenä, tinkimättä kuitenkaan äänitteen teknisestä ja taiteellisesta tasosta. Pop/rock-levyllä pitää mielestäni löytyä riittävästi dynamiikkaa ja kontrasteja, jotta kuuntelijan mielenkiinto säilyy. Vaikka moderni moniraitatekniikka ja tietokoneelle äänittäminen mahdollistaakin jokaisen äänitetyn raidan tuplaamisen, liika ylimääräinen äänimassa mielestäni pilaa sovituksen ja vie huomion kappaleelta itseltään.

Yritin levyä tehdessä löytää joka kappaleesta toimivimmat elementit ja tuoda niitä esille parhaan mukaan. Tämä voi välillä tarkoittaa sitä, että instrumentaatiota tai kappaleen osioita pitää muuttaa radikaalistikin. Tuottajan on aina kuitenkin pystyttävä perustelemaan itselleen sekä artistille kappaleeseen tehdyt muutokset. Koska levyä tehtiin melko pitkällä aikavälillä, kerkesivät

kappaleiden sovitukset elää ja kehittyä keikkojen sekä bändin muun yhteissoiton myötä. Seuraavissa osioissa kerron tuotantoprosessista kolmen äänitetyn kappaleen osalta.

4 ESITUOTANTO

4.1 Biisien analysointia

Kaikki levyille äänitetyt kappaleet olivat ennen julkaisemattomia, ja tämä antoi hyvän lähtökohdan muokata kappaleita haluttuun suuntaan. Tuottamista auttoi se, että levytysprosessin aikana tehdyillä keikoilla pääsi testaamaan, mikä toimi yleisölle ja mikä ei. Kaikille kappaleille on yhteistä melko lyhyt pituus ja yksinkertaiset rakenteet.

4.1.1 Me And Mine

Pituus: 3:07

Rakenne: intro, A, B, intro, A, B, C, soolo, B

Me And Mine on perinteiseen pop/rock-rakennekaavaan nojaava suoraviivainen ja tempoltaan melko nopea autotallirock-kappale. Biisin koukuina toimivat yksinkertainen voimasointuihin pohjautuva kitarariffi jota toistetaan paljon, sekä kertosäe, joka tuo stemmoineen ja kitaraharmonioineen kappaleeseen melodisemmankin puolen. Kappaletta ajaa eteenpäin säkeistöissä rytmipohjana toimiva vahva tom tom-komppi.

4.1.2 Jazzmine

Pituus: 2:57

Rakenne: intro, A, B, A, B, soolo, B

Jazzmine on hyväntuulinen, retrohenkinen pop-kappale. Siinä haetaan vintage-tyylistä äänimaailmaa käyttämällä urkuja, ilmavasti soitettuja kitaroita (pitkiä sointuja, yksinkertaisia sävelkulkuja) sekä muhkeaa bassolinjaa. Kappaleen

koukkuna toimii yksinkertainen, takapotkulla alkava ja helposti mieleen jäävä kertosäe sekä c-osana toimiva Brian Mayn tyyliin tehty kitarasoolo.

4.1.3 She Don't Care

Pituus: 2:41

Rakenne: intro, A, B, A, B, soolo, B

She Don't Care on nopeahko kitarapohjainen kappale. Biisi alkaa yksinkertaisesti sähkökitaralla ja laululla, ja sen intensiteetti kehittyy biisin edetessä lisäinstrumenteilla sekä hienovaraisilla tempomuutoksilla. Koukkuna toimii tässäkin kappaleessa tarttuva kertosäemelodia.

4.2 Demoversiot

Demokappaleen tehtävänä on toimia biisintekijän ensimmäisenä nauhoituksena kappaleesta. Demoa ei ole tarkoitettu julkaistavaksi ja se on toisinaan äänitetty nopeasti sekä rajoitetulla sovituksella biisintekijän omaksi referenssiksi tai kiinnittämään musiikinkustantajien ja levy-yhtiöiden huomio. (Wise Publishing 1999, 14.)

Koska joidenkin kappaleiden sävellykset ja sanoitukset eivät olleet vielä viimeisteltynä, teimme kaikista biiseistä kotistudiossani demoversiot. Nämä toimivat eräänlaisena musiikillisena leikkikenttänä ja kokeilualustana. Demojen avulla lopulliset sävellykset ja sovitukset saatiin lyötyä lukkoon, jotta varsinaiset äänitykset sujuisivat mahdollisimman tehokkaasti. Jokainen soittaja sai mahdollisuuden kokeilla haluamiaan musiikillisia elementtejä ja päätimme bändin kanssa yhteisesti, mitkä toimivat ja sitä myöten jätetään lopulliseen versioon ja mitkä elementit hylätään.

Demoversioiden soundien hiomista ei pidetty erityisen tärkeänä, vaan keskityimme siihen, että käytetystä studioajasta saataisiin mahdollisimman

paljon luovaa panosta irti, tekniikkaan keskittymisen sijaan. Äänitykset tapahtuivat äänittämällä jokainen soitin erikseen, mikä mahdollisti joustavan työskentelytavan. Kaikkien muusikoiden ei tarvitse olla samaan aikaan studiolla paikalla, vaan yhteen instrumenttiin pystytään keskittymään kerrallaan. Kolmen kappaleen demopohjat äänitettiin muista poiketen livenä studiossa ja ainakin kaksi näistä liveäänityksistä tullaan julkaisemaan jossakin muodossa myöhemmin.

KUVA 2. Esituotantorumpujen äänitys (Kuva: Jonne Kokkonen 2010)

5. ÄÄNITYKSET

5.1 Äänityksestä yleensä

J. Pekka Mäkelä tiivistää kirjassaan osuvasti äänittämisen toimintaperiaatteen sekä eron analogisen ja digitaalisen äänityksen välillä:

Hirmuisesti yksinkertaistettunahan ääni kulkee analogiselle tallennusvälineelle – yleensä ääninauhalle – seuraavasti: Mikrofoni muuttaa äänen (ilmanpaineen tiheysmuutokset) sähköisiksi jännitteenmuutoksiksi, joita sitten voimistetaan mikrofoniesivahvistimessa ennen nauhurille lähettämistä. Nauhurin äänipää muuttaa jännitteenvaihtelut muuttuvaksi sähkömagneettiseksi kentäksi, joka puolestaan muuttaa ääninauhan metallioksidihiukkasten asentoa kulloinkin äänipään kohdalla olevassa nauhan kohdassa vastaamaan kulloistakin kenttää. – – Digitaalinen tallennus lähtee omille teilleen mikrofoniesivahvistimen jälkeen. Analogi/digitaalimuuntimessa (AD-muuntimessa) äänisignaali ikään kuin viipaloidaan tiheisiin siivuihin, joiden kohdalla mitataan kulloinenkin hetkellinen äänenvoimakkuus ja muutetaan se numeroarvoksi. Nämä numerokoodit tallennetaan nauhalle, levyille tai muistikortille. (Mäkelä 2003, 55.)

Opinnäytetyöni äänitettiin kokonaan digitaalisesti, koska en itse omista analogilaitteistoa ja kokemus sen parissa työskentelystä on huomattavasti vähäisempää kuin digitaaliympäristöstä.

5.2 Käytetyt mikrofonityypit

Äänityksissä käytettiin erityyppisiä mikrofoneja – dynaamisia, kondensaattori- sekä nauhamikrofoneja. Nämä kaikki toimivat hiukan eri periaatteella ja näin vaikuttavat saatavaan soundiin. Seuraavassa osiossa käyn lyhyesti läpi miten kukin mikrofonityyppi toimii.

5.2.1 Dynaaminen mikrofoni

Dynaamisessa mikrofoniissa ääniaallot aiheuttavat ohuen metallisen kalvon sekä siihen liitetyn magneetin sisällä olevan käämin liikkeen. Kun ääniaallot liikuttavat kalvoa, siihen kytketyt käämit myös värisevät magneettikentässä, aiheuttaen jännitteen syntymistä. (Owsinski 2004, 2.) Nämä mikrofonit tyypillisesti korostavat taajuuskaistan keskialuetta (Strong 2005, 89).

5.2.2 Nauhamikrofoni

Nauhamikrofoni on toimintaperiaatteeltaan lähes samanlainen kuin dynaaminen. Isoin ero on siinä, että muuntaja on erittäin ohut alumiinipala, joka värisee jo itsekseen ilmamolekyylien vaikutuksesta ilman apukalvoa. Saatu jännite on tosin huomattavasti pienempi kuin dynaamisessa. (Owsinski 2004, 3.)

5.2.3 Kondensaattorimikrofoni

Kondensaattorimikrofoni on herkkä ja kykeneväinen poimimaan laajan taajuuskaistan. Se perustuu kondensaattoriin, jonka sähkövaraus muuttuu mikrofoniin olevan metallilevyn liikkuaessa kauemmas ja lähemmäs rei'itetystä elektrodista. Mikrofoni vaatii myöskin käyttöjännitteen, joka yleensä on mikseristä saatava 48V phantom-syöttö. (Eskola 2008.)

5.3 Rumpujen äänitys

Äänitimme levyn rumpuja kaikilla kolmella projektissa mukana olleella studiolla. Tarkoituksena oli yrittää pitää soundi yhtenäisenä kauttaaltaan käyttämällä mahdollisimman paljon samoja mikrofoneja, ja yrittää hyötyä eri tilojen ominaisuuksista.

Kuuntelimme yhtyeen rumpalin kanssa eri rumpukalvojen soundieroja ennen lopullisia äänityksiä jotta saisimme tyylinmukaisen, hyvän lähtösoundin ilman että rumpuja tarvitsisi lähtökohtaisesti tehostaa sampleilla. Päädyimme laittamaan metallivirveliin yläkalvoksi Coated Ambassador Batterin ja tomeihin Remon Pinstripet. Nämä kalvot ovat paksuja ja vaativat soittajalta paljon lyöntivoimaa soidakseen oikein, mutta tarjoavat hyvän soundin musiikkityyliin jossa rummuilta ei kaivata erityisemmin dynamiikkaa.

Jyväskylässä äänitettyyn kuuteen kappaleeseen saatiin sessioiden laadullisesti paras kalustokokonaisuus käyttöön. Studio Musican soittotilassa on hyvin säädeltävissä oleva akustiikka sekä varsin miellyttävä tilääni. Tämän ansiosta äänityksessä pystyi keskittymään tilan hyödyntämiseen, jättäen lähimikeille enemmänkin vain tilääntä tukevan tehtävän.

Kaikki ääni nauhoitettiin tietokoneelle Pro Tools HD-järjestelmään Digidesignin 192 I/O A/D -muuntimen:n kautta. Allaolevaan taulukkoon lisänä stereotiloissa oli Chandler Limited TG1-limiteri ketjussa tuomassa eloa tilasoundiin ja virvelissä oli etuasteen jälkeen Crane IBIS EQ antamassa pientä tehostusta n. 200 Hz alueelle. Muuten käytin rumpunauhoituksissa seuraavanlaista signaaliketjua:

TAULUKKO 2. Studion Musican rumpumikitykset

Rumpu	Mikrofoni(t)	Etuaste
Bassorumpu	Shure Beta 91, Shure Beta 52, Yamaha Subkick	API 3124+
Virveli	Yläkalvo: Beyerdynamic MC 930 Alakalvo: Audix i5	Millennia HV-3D
Tomit (2kpl)	Sennheiser MD421 II	Millennia HV-3D
Hihat	Neumann KML140	Millennia HV-3D
Ride	AKG 414	Millennia HV-3D
Overhead	AKG 414	Millennia HV-3D
Stereotilat	Audio-Technica 4033 x2	Great River MP-2NV
Monotila	AEA R84	GML 8304

Saatu lähtösoundi oli lämmin. Monipuolisen mikityksen ansiosta jäi vielä pelivaraa miksausvaiheeseen, koska lopulliset äänikuvat eivät olleet tässä vaiheessa vielä täysin selvillä.

KUVA 3. Studio Musican rumpuäänitykset (Kuva: Jonne Kokkonen 2011)

5.4 Kitaraäänitykset

Kaikki levyille tulleet Juhan kitarat äänitettiin Shure SM57:lla mikitetyn VOX AC 15-putkivahvistimen läpi kotistudiolla. Etuasteena äänityksissä toimi Universal Audion 610 Solo-putkietuvahvistin. Omat kitaranauhoitukset toteutin kytkemällä käsinrakennetun Fender-tyylinen putkivahvistimen line out-liitännästäan DI-boksiin, ja siitä äänikorttiin. Tällä tavalla tallennettava signaali on kuitenkin sellaisenaan melko epämiellyttävän kuuloinen. Se sisältää suuren määrän diskanttiaääniä ja taajuusvaste ei ole muutenkaan samankaltainen, kuin kaiuttimen läpi soitetussa signaalissa.

Tähän ongelmaan auttaa impulssivasteeseen pohjautuva kitarakaappimallinnus. Hyvin paljon yksinkertaistettuna se saa signaalin kuulostamaan siltä,

kuin se olisi äänitetty oikeasti kaiuttimen läpi mikrofonilla. Impulssivasteeseen pohjautuvat kaikulaitteet ja plug-init pystyvät tarkasti simuloimaan vaikkapa hallien, katedraalien, kylpyhuoneiden tai ohjussiilojen nauhoitettua akustiikkaa – periaatteessa mitä hyvänsä akustista tilaa.

Tarvittava ”kaikujalanjälki” luodaan esimerkiksi ampumalla starttipistoolia tai soittamalla siniaalto-sweeppi kaiuttimesta halutussa tilassa. Syntyvä kaiku- ja taajuusvaste nauhoitetaan digitaaliseksi äänitiedostoksi ja dekonvoluutioksi kutsuttavalla prosessilla siitä erotetaan alkuperäinen kuiva äänisignaali pois. Jäljellejäävän signaalin avulla voidaan luoda kyseisen tilan akustiikka uudelleen mono-, stereo-, tai surround-äänikentässä. (Huber & Runstein 2005, 496.)

5.5 Bassoäänitykset

Kappaleiden bassoraidat nauhoitettiin Virroilla TAMK:n Studio Avariassa. Koska basistilla oli käytössään omia efektipedaaleja, halusin varmistaa mahdollisimman hyvät mahdollisuudet säätää äänensävyä jälkeinpäin. Talteen otettiin kolme signaalia: puhdas DI-boksin läpi soitettu, efektoitu DI-signaali sekä AKG:n 414:llä nauhoitettu, Mark Bassin Little Markin ja Warwickin bassokaiuttimen läpi soitettu signaali.

5.6 Lauluäänitykset

Levyn laulut nauhoitettiin myöskin Studio Avariassa. Mikrofonina kaikissa kappaleissa toimi Røden K2, ja etuasteena oli Avalonin putkietuaste. Kaikista kappaleista nauhoitettiin päälauluraita ja niihin elementteihin, joita haluttiin korostaa, äänitettiin myös lisää voimaa antava tuplausraitaa. Näiden lisäksi kappaleet sisältävät myös runsaasti laulustemmoja, jotka äänitettiin samalla signaaliketjulla.

Yhtyeen laulajat hoitivat äänitykset, enkä itse päässyt valvomaan niitä, mutta luotin tuottajana yhtyeen muiden jäsenien tekniseen osaamiseen. Lopullinen

materiaali olikin varsin käyttökelpoista sekä terveen kuuloista ja siirtyi vaivatta studioympäristöstä toiseen.

6. ÄÄNITTEEN JÄLKITUOTANTO

6.1 Editointi

Musiikin editointi on äänityksen ja miksaamiseen väliin sijoittuva työvaihe. Siinä korjataan mahdolliset virheet ja siivotaan raidat miksausta varten. (Aho 2008, 2.) NykYTEKNIikka mahdollistaa sen, että kappaleet voidaan editoida teknisessä mielessä täydellisiksi, vapaaksi ihmisvirheistä. Itse pidän kuitenkin enemmän ”less is more” lähestymistavasta editointiin – pienet virheet ja epätarkkuudet kuuluvat etenkin rock-musiikkiin.

Kappaleiden editointi tapahtui sitä mukaan, kun äänitykset etenivät. Kun rummut olivat ensiksi nauhoitettuna, valittiin rumpalin kanssa parhaat otot jokaisesta kappaleesta. Tämän jälkeen vielä korjattiin kriittisimmät soittovirheet Logic Expressin sisäisellä Flex Time-toiminnolla, joka mahdollistaa yksittäisten transienttien siirtämisen ääniaallossa (Apple 2012). Kun bassot olivat nauhalla, toistettiin niille sama prosessi.

Rumpujen ja basson jälkeen ei muista raidoista enää korjattu soiton ajallista tarkkuutta, että kappaleisiin jäisi hiukan eloa eivätkä ne kuulostaisi vain sekvensserin ruudukkoon ladotuilta nuoteilta.

Päälauluraidan virettä korjattiin Jazzmine-kappaleessa Melodyne-ohjelmistolla. Melodyne on äänenkäsittelyohjelmisto, jolla pystyy muuttamaan äänilähteen nuottien virettä, pituutta sekä ajoitusta (Celemony 2012). Parhaiten ohjelma toimii yksittäisten laulustemmojen käsittelyyn, mutta uusimmat versiot mahdollistavat myös polyfonisen materiaalin nuoteiksi hajottamisen ja niiden muokkaamisen. Maltillisesti käytettynä tällä työkalulla saa näppärästi korjattua pienet virheet suorituksessa. Huolimattomasti toteutettu vireenkorjaus saattaa kuitenkin aiheuttaa hyvinkin ”robottimaisen” lopputuloksen.

6.2 Miksaaminen

Miksaaminen tarkoittaa äänitettyjen elementtien tasapainottamista keskenään, stereokuvan luomista sekä mahdollista efektointia. Tavoitteena on tuottaa loppukäyttäjälle mielikuva yhdessä soittavan bändin esityksestä. Tämän voi toteuttaa joko alkuperäisen yhtenäisen esityksen pohjalta, tai sitten luoda illuusion moniraitatekniikalla. Useat klassikkolevyt, jotka saattavat kuulostaa muusikoiden rennolta jammailulta, ovatkin oikeasti pitkäaikaisen yksityiskohtien viilailun ja uudelleensoiton tulosta. (Mäkelä 2003, 182.)

Äänitysten jälkeen pidin joitakin viikkoja taukoa ennen kuin aloin miksaamaan kappaleita. Näin korvat saivat levätä, ja aivoilla oli aikaa kypsytellä ajatuksia siitä, miltä kappaleiden tulisi lopulta kuulostaa.

Lähestyin The Currentsin miksaamista siitä näkökulmasta, miltä yhtye kuulostaa kutakuinkin livenä; hiukan rosoinen, ei liian sliipattu soundi ja materiaalin olisi toimittava kutakuinkin missä hyvänsä – vaikka kannettavalta tietokoneelta monona toistettuna. Kappaleiden äänimaailmoissa on yhtenäistä tumma äänensävy, slap-viiveellä efektoitu laulu sekä nousujohteisuus loppua kohden.

Lähtökohtanani oli myöskin käyttää mallintavia efektejä mahdollisimman paljon, sillä miksaustyö tapahtui melko pitkälle kotona, jossa ei ole aina mahdollista pitää kovaa meteliä, jota esimerkiksi kitaroiden uudelleenajamisesta vahvistimen läpi syntyisi. Seuraavissa osioissa selitän muutaman miksaamiseen liittyvän oleellisen käsitteen.

6.2.1 Stereokuva

Stereofonia (puhekielessä stereo) tarkoittaa kaksikanavaista äänentoistoa. Siinä äänen eri osatekijät paikallistuvat joihinkin tulosuuntiin luoden laajan suuntavaikutelman. Eri tulosuunnista tulevat äänet erottuvat selkeästi toisistaan. (Laaksonen 2006, 272.)

Tein äänitteen stereokuvasta sellaisen, mihin olen itse pop- ja rock-musiikissa tottunut: rytmikitara sekä taustalaulut laidoilla, basso, bassorumpu, virveli, soolokitara ja laulu keskellä. Muuten äänikenttä koostuu erilaisilla stereomikitystekniikoilla tehdyistä stereokuvista sekä mallinnetuista keinotiloista.

6.2.2 Ekvalisointi eli taajuuskaistan muokkaus

Ekvalisointi tarkoittaa tahallista muutosta suhteellisissa voimakkuuksissa eri taajuusalueiden välillä (Huber, D. & Runstein, R. 2005, 197). Ekvalisoinnissa on kolme päätavoitetta: saada soitin kuulostamaan selkeämmältä ja erottuvammalta, saada soitin tai miksaus kuulostamaan isommalta ja elämää suuremmalta sekä saada miksausksen elementit sopimaan paremmin yhteen laittamalla jokaiselle instrumentille oman, hallitsevan taajuusalueensa (Owsinski, 1999, 25).

Miksausvaiheessa käyttämäni ekvalisaattorit olivat pääasiassa Logic Expressin sisäisiä, plug-in tyyppisiä yksinkertaisia ekvalisaattoreita. Käytössä oli myöskin erikseen hankkimani DDMF:n 6144-ekvalisaattori, joka on mielestäni erittäin mainio ja musikaalisen kuuloinen mallinnus Neven Portico 5033-ekvalisaattorista.

6.2.3 Dynamiikan hallinta eli kompressointi

Dynamiikan hallinta on äänen voimakkuuden säätelyä, joka tehdään useimmiten taiteellista syistä. Hiljaisimmat osat, jotka eivät kuulu kunnolla, nostetaan esiin ja kovimpia rajoitetaan, jotteivat ne yliohtautuisi ja säröytyisi. Kompressorin tehtävä on juuri tämä – hiljaiset äänet kovemmalle, kovat äänet hiljemmalle. (Korpinen, 2006.)

Käytin miksausvaiheessa kompressiota harkitusti esimerkiksi tasaamaan lauluraidan liiallista dynamiikkaa. Useimmissa raidoissa ei ole kompressoria lainkaan. Käyttämäni kompressorit olivat pääasiassa Logic Expressin sisäisiä, mutta hyödynsin miksausksissa myös ostamaani IK Multimedian T Racks 3-

pakettiin kuuluvaa Vintage Compressor 670-pluginia, joka mallintaa Fairchildin vanhaa 670-mallin putkilimiteri-kompressoria. Tämä tuo mukavasti lisää ylä-äänikerrannaisia ja tarvittaessa myös putkisäröä raitoihin ja saa niistä huomattavasti orgaanisemman kuuloisia.

Tavallisten kompressorien lisäksi käytin myös monialuekompressoreita, jotka tunnetaan myös nimillä dynaaminen ekvalisaattori tai monikaistainen kompressori. Nämä jakavat äänen kahteen tai useampaan taajuusalueeseen ja kompressoivat jokaista aluetta erikseen. Tämä mahdollistaa jokaisen taajuusalueen käsittelyn eri asetuksin. Monialuekompressori voi toimia myös tietynlaisena ekvalisaattorina, sillä se vaikuttaa taajuusalueisiin dynaamisesti. Kuten ekvalisaattoritkin, monialuekompressorit tekevät prosessoinnissaan eri taajuuskaistojen välille vaihe-eroja. On olemassa myös vaihelineaarisia monialuekompressoreita, joissa tämä siirtymä on pyritty minimoimaan. (Suonikko 2009, 32.)

Miksausvaiheessa käytin tavallisia, vaihe-eroja tekeviä monialuekompressoreita pienemmän viiveensä vuoksi ja masterointivaiheessa vaihelineaarista, koska signaaliketjut olivat pienempiä ja mahdollistivat täten raskaampien efektien käyttämisen.

6.2.4 Muu efektointi

Kappaleissa on käytetty edellä mainittujen äänenmuokkaustyökalujen lisäksi myös muita efektejä tekemään miksauksista mielenkiintoisempia sekä äänikuvaltaan elävämpiä. Näitä olivat mm. kaiku- ja viive-efektit sekä erilaiset äänen vaihetta muokkaavat sekä saturaatiota lisäävät työkalut.

6.3 Miksaus kappaleittain

6.3.1 Me And Mine

Koska kappale on autotallirock-henkinen, halusin saada kappaleeseen Hurriganes-tyylistä, alapäävoittoista soundia. Lähdin miksaamaan kappaletta laittamalla aluksi raitojen ääniliu'ut nollatasolle ja sen jälkeen keskittymällä bassorummun ja basson keskinäiseen balanssiin. Kun tämä oli mielestäni kohdallaan, jätin basson ja bassorummun tason melko korkealle ja katsoin muut elementit läpi mielivaltaisessa tärkeysjärjestyksessä.

Rumpuja käsittelin leikkaamalla bassorummusta, virvelistä sekä tomeista keskitaajuuksia n. 500 Hz:n alueelta jonkin verran pois. Tämän lisäksi kompressoin molempia, jotta niiden sointi olisi jyrävämpi. Overhead-mikeistä leikkasin n. 300 Hz:n taajuudella esiintynyttä mutaisuutta. Rummut noin muuten kuulostivat oikein mukavilta, eivätkä tarvinneet sen kummallisempaa säätöä.

Bassoraitaan laitoin monialuekompressorin hillitsemään paikoin esiintyvää nauhojen suhinaa sekä tasaamaan vahvistimen ja kaiuttimen tuomaa piikkiä n. 200 Hz:n alueella.

Kitaroissa oli melko terävä lähtösoundi, ja päädyinkin miksausessa leikkaamaan preesensiä n. 1-2 kHz:n alueelta pois etenkin Juhan kitarasta, jonka soundi oli telecasterille tyypilliseen tapaan melko kireä.

Päälauluraidassa käytin IK Multimedian TR3 VC 670-kompressoria tuomaan laulua äänikuvassa eteenpäin. Tämän lisäksi leikkasin noin 4dB 365 Hz:n kohdalta. Stemmaraidoissa on alapääleikkuri 200 Hz:n kohdalla ja pieni kaiutus.

Tein sessioon myös master-raidan, johon laitoin jo edellä mainitun TR3 VC 670-kompressorin maltillisilla asetuksilla tuomaan kokonaisuuteen hiukan lisää lämpöä. Tämän lisäksi korostin kertosakeitä laskemalla masterin ääniliukua desibelillä aina säkeistöjen ajaksi.

6.3.2 Jazzmine

Tämä kappale oli muita kevyempi, joten en halunnut tehdä äänikuvastakaan kovin päällekyvää. Sijoittelin useimmat instrumentit äänikuvassa melko taakse, jättäen pääosaan laulun, akustisen kitaran, bassokitaran sekä soolokitaran.

Rummut oli muista esiteltävistä kappaleista poiketen äänitetty Virroilla, joten toisten kappaleiden valmiita kanava-asetuksia ei pystynyt hyödyntämään. Päädyin käyttämään bassorummussa sekä virvelissä sampleja alkuperäisen signaalin tukena, sillä ne kuulostivat sellaisinaan vähän liian tunkkaisilta, enkä halunnut ruveta ekvalisoimaan niitä liikaa. Leikkasin lisäksi lähimikitettyistä rummuista jälleen n. 500 Hz:ä pois. Rumpusoundi muuten koostui pääasiassa tila- ja overhead-mikeistä.

Bassokitarasta halusin saada mahdollisimman murean kuuloksen, joten käytin mikitettyä signaalia, jonka ajoin Steven Maseyn ilmaisen Tapehead-nauhasaturaatiomallintimen sekä IK:n TR3 VC 670-kompressorin läpi. Nämä efektit lisäsivät toivottua analogisen kuulosta kevyttä säröä soundiin. Lopuksi käytin vielä monialuekompressoria hillitsemään ei-toivottuja taajuuksia.

Akustisista kitaroista leikkasin DDMF:n 6144-ekvalisaattorilla n. 220 Hz:n sekä 440 Hz:n alueilta pari desibeliä pois, jotta sointi olisi lämpimämpi. Ajoin ne myöskin Tapeheadin ja VC 670:n läpi, jotta kitara tulisi äänikuvassa eteenpäin. Rytmiä soittavat sähkökitarat jäivät melko pieneen osaan tässä kappaleessa, joten en käsitellyt niitä juuri mitenkään.

Päälaulu särötettiin Tapeheadilla sekä VC 670:lla, jonka jälkeen siitä leikattiin 6144-ekvalisaattorilla 500 Hz:n alueelta pari desibeliä pois, jotta alemmilta keskitaajuuksilta syntyvä lämpö korostuisi ja laulu kuulostaisi muhkeammalta.

Kappale kaipasi mielestäni raakaäänitysten lisäksi pientä lisätäytettä, joten soitin siihen kotona Logic Expressin sisäisellä urkuinstrumentilla sointumattoja taustalle. Koska aidon Hammond B3:n soundissa on mielestäni oleellista volume-pedaalin sekä Leslie-kaiuttimen moottorin nopeuden säätelystä

aiheutuva dynamiikka, mallinsin näitä ominaisuuksia piirtämällä sekvensseriin paljon automaatiota raidan äänenvoimakkuuteen sekä mallinnetun leslien nopeuteen. Tämän jälkeen ajoin raidat konvoluutiolla mallinnettuun, huoneen toisesta päästä mikitettyyn Marshallin 4x12-kaapiin jotta urku sijoittuisi äänikuvassa riittävän taustalle, eikä kuulostaisi niin synteettiseltä.

Lisäsin myös kertosaäkeeseen Mac-tietokoneiden mukana tulevista Apple Loops-sampleista shakerin sekä tamburiinin tuomaan rytmisektioon lisää eloa.

6.3.3 She Don't Care

Kappaleen miksaus lähti melko pitkälti samoista lähtökohdista kuin Me And My:n, ja käytinkin raidoissa kopioituja asetuksia kyseisestä kappaleesta. Erona kuitenkin oli, että halusin pitää kitarat isommassa osassa tässä kappaleessa. Tämä tapahtui laittamalla basso hiukan hiljemmalle suhteessa muihin instrumentteihin, jolloin korkeammat äänet kuten kitarat taas korostuivat enemmän.

Käyttämällä valmiita säätöjä kappaleen miksausprosessi oli hyvinkin nopea. Kappaleelle ei tarvinnut tehdä juurikaan muuta kuin tasata laulun kovaäänisimpiä fraaseja piirtämällä automaatiota, sekä tehostamalla kertosaäkeitä laskemalla säkeistöihin master-volumea noin desibelillä.

6.4 Masterointi

Masterointi on viimeinen taiteellinen osio tuotantoprosessissa. Se on myös viimeinen mahdollisuus parantaa ääntä tai korjata ongelmia ennen monistusta. Masterointi yleensä suoritetaan erikseen huolellisesti akustoidussa tilassa, ns. äänimikroskoopissa. (Katz 2007, 11.) Yleensä tähän toimenpiteeseen liittyy myös monistusvalmiin tuotteen, masterlevyn, tekeminen sekä CD-levyn PQ-koodaus. PQ-koodaukseen kuuluu ISRC-koodien eli kappaleiden tunniste-

numeroiden lisääminen ja kappaleiden välissä olevien taukojen määrittäminen (Haverinen & Tikkanen 2012).

Koska halusimme pitää levyprojektissa budjetin mahdollisimman pienenä, emme käyttäneet kappaleita ulkoisella masteroijalla. Tein itse kotonani vaatimattomamman esimasteroinnin, jotta kappaleita voitaisiin laittaa internetiin jakoon sekä tehdä mahdollisia promootio-cdr:iä.

Halusin saada kappaleet kuulostamaan siltä, että ne soivat keskenään samalla äänenvoimakkuudella ja tarkistaa samalla, ettei miksauskiin jäänyt epämiellyttäviä taajuuksia.

Toin valmiit miksausukset yksi kerrallaan Logiciin, missä ajoin ne aluksi DDMF:n LinComp-monialuekompressorin (kuva 6) läpi. Säädin nelialueisen kompressorin jakotaajuudet kohtiin 97 Hz, 539 Hz sekä 3612 Hz. Tämän jälkeen kuuntelin kunkin kappaleen läpi ja etsin kohdat missä jokainen taajuusalue on voimakkaimmillaan. Säädin alueiden thresholdit kyseisiin arvoihin ja lähdin laskemaan kaikkia tasaisesti alaspäin, kunnes ääni alkoi kuulostaa liian kompressoidulta. Tästä pisteestä nostin säätöjä parilla desibelillä, jotta dynamiikka ei menisi pilalle, mutta kappale kuulostaisi kuitenkin tulevan kovempaa kuin miksausvaiheessa.

Seuraavaksi signaaliketjussa oli limiteri, jonka tehtävä on laskea signaalit, jotka ylittävät säädetyn rajan, halutulle tasolle. Tällä tasoitin pahimmat piikit pois audiosta, ja katsoin mittarin avulla, että yleistaso jää noin -10dBFS RMS:n kohdalle.

Lopuksi oli jäljellä enää masteroitujen biisien ulosvienti sekvensseristä. Tässä vaiheessa saattavat erilaiset efektit tehdä tiedostojen alkuihin ja loppuihin häiriöääniä, ja sekvensseristä otetut tiedostot kannattaakin tarkistaa ulkoisella ohjelmistolla. Tähän käytin ilmaista Audacity-äänieditoria, jolla poistin äänessä esiintyneet häiriöäänet tiedostojen aluista.

KUVA 6. DDMF LinComp, lineaarivaiheinen monialuekressori

7 KAUPALLINEN HYÖDYNTÄMINEN

Pääasiallinen tarkoitus äänitteen tekemiseen oli saada yhtyeen uutta materiaalia internetiin ja etenkin sosiaaliseen mediaan esille. Tämän kautta uudet ihmiset voisivat löytää bändin ja tulla keikoille. Yhtyeellä on olemassa myöskin jo aiempien julkaisujen ja keikkojen pohjalta muodostunut vanha kannattajajoukko, joten aivan tyhjästä ei promootiota tarvitse aloittaa.

Äänitettyjä kappaleita on tarkoitus hyödyntää myös fyysisessä promootio-paketissa. Pakettiin kuuluu mm. biografia, valokuvia, ääninäytteitä sekä yhtyeen aiemmin tekemät musiikkivideot. Tätä on tarkoitus käyttää yhtyeen esittelyyn keikkamyyjille, levy-yhtiöille sekä muille potentiaalisille yhteistyökumppaneille. Kappaleet tulevat todennäköisesti jossain vaiheessa myöskin digitaaliseen myyntiin.

Koska levyn tekemiseen käytetty tekninen kalusto löytyi omasta takaa, tai sitä saatiin ilmaiseksi käyttöön muuta kautta, taloudellisia riskejä ei äänitteen suhteen ole. Tämä takaa yhtyeelle mahdollisuuden katsoa rauhassa, miten uuden materiaalin saa parhaalla tavalla hyödynnettyä.

8 POHDINTA

The Currentsin uusia äänityksiä on julkaistu vuoden 2012 alussa internetissä 5 kappaletta, ja ne ovat saaneet melko hyvää palautetta. Yhteensä tuottamiani kappaleita oli 14. Äänitykset tehtiin Virroilla Studio Avariassa, Jyväskylän Studio Musicassa sekä Virroilla kotistudiossani. Jälkityöt tapahtuivat suurilta osin kotistudiossani.

Tuottajana onnistuin tavoitteissani hyvin, eli onnistuin tekemään laadullisesti kilpailukykyisen kuuloista materiaalia. Prosessin aikana oli mielenkiintoista huomata, että miksatessa aloin harjoittaa aina vain enemmän ”less is more”-lähestymistä, eli mitä vähemmän raitoja ja efektejä, sitä paremmin itse biisi pääsee esille. Kun instrumentit ovat hyvälaatuisia ja lähtösoundit muutenkin kohdallaan, ei ole tarvetta juuri käsitellä ääntä jälkeinpäin. Jokainen kompressori ja ekvalisaattori on kuin tehokas ase, jota kannattaa käyttää harkiten.

Kokonaisuutenaan promootiolevyn tuotantoprosessi oli varsin opettavainen ja kasvatti taitoja sekä hermoja. On mukavaa päästä hyödyntämään tällä kerralla opittuja taitoja tulevissa projekteissa.

LÄHTEET

The Little Book Of Musical Terms. 1999. Lontoo: Wise Publications.

Pyykkönen, Samuli. 2010. The Bitterlicks – promootiolevyn tuotantoprosessi. Pirkanmaan Ammattikorkeakoulu. Viestinnän koulutusohjelma. Päätötyö.

Huber, D. & Runstein, R. 2005. Modern Recording Techniques 6th Edition. Burlington: Focal Press.

Mäkelä, J. Pekka. 2003. Kotistudio – Musiikki purkkiin omin avuin. Helsinki: Like- julkaisut.

Laaksonen, Jukka. 2006. Äänityön kivijalka. Helsinki: Idemco Oy, Riffi-julkaisut.

Owsinski, Bobby. 1999. The Mixing Engineers Handbook. Vallejo: MixBooks.

Owsinski, Bobby. 2004. The Recording Engineers Handbook. Boston: Course Technology

Strong, Jeff. 2005. PC Recording Studios For Dummies. New Jersey: Wiley Publishing

Katz, Bob. 2007. Mastering Audio: The Art And The Science. Amsterdam: Focal.

Suonikko, Jussi. 2009. Audiomasteroinnin peruskäsitteitä. Pirkanmaan Ammattikorkeakoulu. Musiikin koulutusohjelma. Päätötyö.

Aho, Jussi. 2008. Populaarimusiikin editoinnista. Tampereen Ammattikorkeakoulu. Viestinnän koulutusohjelma. Päätötyö.

Korpinen, Pertti. 2006. Äänipää – äänenmuokkaus. Luettu 25.1.2012.
http://www.aanipaa.tamk.fi/muokka_1.htm

Jyväskylän yliopisto. 2012. Studio Musica. Luettu 1.2.2012.
<http://www.jyu.fi/musica/studio/>

Eskola, Kuisma. 2008. Audacity opetuksessa – sanasto. Luettu 1.2.2012.
<http://www2.siba.fi/aanityo/index.php?id=56&la=fi>

Celemony. 2012. Products: Melodyne. Luettu 6.2.2012.
<http://www.celemony.com/cms/index.php?id=products>

Apple. 2012. Apple – Logic Pro 9 – Write, record, edit, and mix your own music. Luettu 6.2.2012. <http://www.apple.com/logicpro/top-features/>

AllMusic. 2012. Explore: British Trad Rock | AllMusic. Luettu 6.2.2012.
<http://allmusic.com/explore/style/british-trad-rock-d4360>

Haverinen, T. & Tikkanen, T. 2012. PQ-koodaus. Luettu 22.2.2012.
<http://www.virtuosi.fi/Virtuosi/Edit/pq.htm>

LIITE

LIITE 1. Kokkonen, J. 2012. [CD]. [Jonne Kokkosen opinnäytetyötä varten koostama levy, joka sisältää demoversiot ja lopulliset masteroidut versiot kappaleista "Me And Mine", "Jazzmine" sekä "She Don't Care"]